

● Təranə Arifqızı

Dağlar A Dağlar

Yaz günü, zirvəndən qarı yıxanda,
Bənövşə daş altdan pünhan çıxanda,
Nərgiz ağ köynəyə, sarı sıxanda,
Vuruldu mən sənə, dağlar, a dağlar!

Könlümə çələng tək hördüm ətrini,
Başında buluddan gördüm çətrini,
Tutdum gözyaşından, yazdım sətrini,
Duruldum mən sənə, dağlar, a dağlar!

O dağdan bu dağa yarğan açıldı,
Lalədən döşündə yorğan açıldı,
Sənə qısıldım, qalxan açıldı,
Qol oldun sən mənə, dağlar, a dağlar!

Dağ, çəməndi- neylər çoban, yastığı?
Dərdimə dərmandı çobanyastığı,
Yamacda ruhumun daban basdığı,
Yol oldun sən mənə, dağlar, a dağlar!

